

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 21/11
13.04.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.В., због кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита из члана 209. став 1. Кривичног законика и др, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 113/11 од 22.03.2011. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 4529/10 од 09.09.2010. године, у седници већа одржаној дана 13.04.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 113/11 од 22.03.2011. године као, основан, па се УКИДА решење Апелационог суда у Београду Кж1 4529/10 од 09.09.2010. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лозници I 1К .../10 од 22.03.2010. године оглашени су кривим и то М.А. због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ и Ј.В. због кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита из члана 209. став 1. КЗ за које су им изречене условне осуде и то окр. М.А., за кривично дело из члана 355. став 2. у вези става 1. КЗ утврђена је казна затвора у трајању од четири месеца а окр.Ј.В. за кривично дело из члана 209. став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од два месеца и одређено да се обојици окривљених истовремено одређује да се наведене казне неће извршити под условом да окривљени у року од годину дана по правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Истом пресудом обавезани су окривљени да суду на име паушала плате износ од по 2.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 4529/10 од 09.09.2010. године одбачена је као неблагоприятна жалба окривљеног Ј.В. изјављена против пресуде Основног суда у Лозници К. .../10 од 22.03.2010. године.

Против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 4529/10 од 09.09.2010. године Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз 113/11 од 22.03.2011. године због повреде кривичног закона из члана 386. у вези члана 183. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости, укине решење Апелационог суда у Београду и предмет врати на поновни поступак.

Врховни касациони суд је у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са побијаним решењем, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано истиче јавни тужилац да је правноснажним решењем Апелационог суда у Београду Кж1 4529/10 од 09.09.2010. године, повређен закон на штету окривљеног Ј.В. из члана 386. у вези члана 183. став 4. ЗКП, а која повреда је од утицаја на законитост и правилност побијаног решења.

Наиме, из списка предмета произилази да је пресуду Основног суда у Лозници I 1К .../10 од 22.03.2010. године, окривљени Ј.В. примио дана 26.03.2010. године, а да је против исте изјавио жалбу препорученом пошиљком Р-... од 06.04.2010. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а коју жалбу је побијаним решењем суд одбацио као неблагоприятну.

Одредбом члана 183. став 4. ЗКП прописано је ако последњи дан рока пада на државни празник или у суботу или у недељу, или у неки други дан кад државни орган није радио, рок истиче протеклом првог наредног радног дана.

Имајући у виду стање у списима предмета, Врховни касациони суд је утврдио да је жалба окр.Ј.В. изјављена у законском року. Ово са разлога што је чланом 2. Закона о државним и другим празницима у Републици Србији („Службени гласник РС“ број 43/01 и 101/07), прописано да су у Републици Србији верски празници Васкршњи празници почев од Великог петка закључно са другим даном Васкрса (члан 2. став 1. тачка 2. Закона о државним и другим празницима Републике Србије), а одредбом члана 3. истог закона је одређено да у дане државних и верских празника не раде државни органи.

Како су Васкршњи празници (за 2010. годину) падали почев од 02.04.2010. године (Велики петак) па закључно са 05.04.2010. године (други дан Васкрса), то су ови дани били нерадни. Будући да, у конкретном случају, осми (и последњи) дан рока за изјављивање жалбе на пресуду пада у суботу 03.04.2010. године, то рок за изјављивање овог правног лека истиче тек протеклом првог наредног радног дана, а то је уторак 06.04.2010.године, ког дана је окривљени Ј.В. препорученом пошиљком и поднео жалбу, па је његова жалба и предата у законском року.

Стога јавни тужилац основано истиче у захтеву да је доношењем побијаног решења повређен кривични закон из члана 386. у вези члана 183. став 4. ЗКП, а која повреда је учињена на штету окривљеног Ј.В.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Мила Ристић,с.р.

судија

Бата Цветковић,с.р.